

Jsem šťastný, jen když jsem nešťastný

Jiří P. Kříž

Narušit hegemonii ostravských regionálních divadelních identifikací rozhodl se statečný vteřelec – Pražák jako poleno, i když jako dvě třetiny obyvatel hlavního města náplava, v jeho případě z Broumova – Petr Kolečko. Pro Divadlo Petra Bezruče uklohnul Takeho fajneho synka.

Režii vzal na svá bedra bezdomovec z Ústí, sirota po radnici zavražděném Činoherním studiu, režisér Filip Nuckolls. Stejná sociální nezačleněnost platí i pro autora originální hudby Ondřeje Švandrlíka. Kontrast rubání a paneláku vystavěl na jevišti Lukáš Kuchinka, havíře, faráře, eroticky štedrou Karinu, synka a jeho matku solidně vyhastrošil Jan C. Lobl. Autorovi i režisérovi se do toho pokoušela mluvit, řekl bych marně, dramaturgyně Daniela Jirmanová.

Jenom ty postavy! Ostravský písničkář Felix Šalda, který stejně jako Nohavica a další severo-

Foto PRÁVO – Jiří P. Kříž

Taky fajny synek Felix Šalda (Michal Sedláček) a jeho vysněná Karina (Pavla Gajdošíková).

moravští umělci je šťastný, jen když je nešťastný. On navíc čistou láskou miluje Karinu, která ale touží po tom, „ukázat mu kozy, a pak...“ Když jeho poetické blouznění nebere konce, rozdává

si to rovnou na rubání s horníky již zavřeného dolu Paskov.

Mladé šťastné nešťastníky personifikují Michal Sedláček a Pavla Gajdošíková. Ta skvěle!

Ještě tragičtějšími postavami

jsou havíři Lukáš Melník, Ondřej Brett a Josef Jelínek. Odstavený důl je přivádí k filozofování, divadlu a dokonce i k četbě Hegela a Kanta. Melník Dušan má vrozenou tělesnou vadu. Vypadá trochu jako Kýchál nebo Brbla ze Sněhurky. Felix je nešťastný i proto, že ho na hornické řemeslo nevzali kvůli astmatu.

Šťastnou figurou je písničkářova matka Lenka (Kateřina Krejčí). Trpí poruchou paměti. Zapomíná všechno, co bylo před pěti minutami. Jen růži vystřelenou kdysi známostí na pouti si pamatuje. Má ale vyvinutou chuť.

To postřehne její zaběhnutý, tehdy náhodný partner Vladimír (Dušan Urban). Jeho skepse pokračuje poznáním, že bůh už na lidi kašle, a proto není. Zběhne i z farářského řemesla, a když Lenka po chuti rozeznává i etyl od metylu, začne podnikat v pančování.

Tenhle Vladimír je nejenom Felixovým otcem, ale třídním původem taky Pražák, což je písničkářovo definitivní neštěstí. Seme-

le se to tak, že nakonec požívají skoro všichni...

Hodně černou groteskou s bílymi holemi nakonec, tak trochu koktavým příběhem, průměrným kabaretem, ve kterém není svatě už vůbec nic, tím vším počastoval Kolečko Ostravu.

Po pravdě řečeno, viděli jsme o nepřiznaném Evropském městě kultury roku 2015 lepší kousky. Taky fajny synek drhne v pantech jak vrata od zavřeného dolu. Nepomohli mu ani Jaromír Bosák, který komentuje Baník v semifinále Ligy mistrů, ani Marie Rotrová, která moc hezky zpívá. Určitě líp než Kolečko někdy píše.

Petr Kolečko:

Taky fajny synek

Režie Filip Nuckolls, dramaturgie Daniela Jirmanová, hudba Ondřej Švandrlík. Česká premiéra 4. dubna v Divadle Petra Bezruče Ostrava.

Hodnocení

55 %

Převy 7.4.2014, 13